

Dániel könyve – Százkilencvennyolc) [.

Isteni összegyűjtések és prófétai összhangok: a 144 000 szerepe a Dániel 11:40 eszkatológiai keretében

Jeff Pippenger

2024-05-01

A pápaság vonalát, a hitehagyott republikanizmus vonalát, a hitehagyott protestantizmus vonalát és a száznegyvennégyezer vonalát Dániel 11. fejezete 40. versének rejtett történelmébe helyezzük. Jelenleg azt tárgyaljuk, hogy Krisztus kétszer gyűjti össze népét, és az Ő népének másodszori összegyűjtését ábrázoló valamennyi szemléltetés a száznegyvennégyezer végső elpecsételési folyamatát jelképezi.

Amikor az isteni jelkép alászáll egy reformvonalon, az Úr akkor összegyűjt egy választott népet, akiket ezt követően próbára tesznek. A próbatétel folyamatának lezárultakor szétszórátás következik be, amelyet azután az követ, hogy e választott népet másodszor is összegyűjti, noha sokan hátramaradnak, mivel nem állták ki a próbatétel folyamatát. Krisztus keresztségekor kezdte összegyűjteni tanítványait, és a keresztnél a tanítványok szétszórattak. Feltámadása után, pünkösd előtt, másodszor is összegyűjtötte tanítványait. Ez a vonal azonosította, hogy a száznegyvennégyezer esetében egy második összegyűjtés megy végbe közvetlenül a vasárnaptörvény előtt, amelyet a pünkösd jelképez. A keresztt egy csalódást azonosít, amelyet második összegyűjtés követ.

A második összegyűjtés a kereszt után akkor kezdődött, amikor Krisztus feltámadása után visszatért az Atyjával való találkozásból. Amikor az isteni jelkép alászáll, Isten népének meg kell ennie az üzenetet, és miután Krisztus alászállt, evett a tanítványokkal.

És lőn, amikor asztalhoz ült velük, vette a kenyeret, megáldotta, megtörte, és nekik adta. Ekkor megnyílt a szemük, és felismerték őt; ő pedig eltűnt szemük elől. Lukács 24:30, 31.

A kereszthalál utáni második összegyűlekezéskor Krisztus „rálehelte” a Szentlelket tanítványaira.

„Krisztusnak az a cselekedete, hogy rálehelte tanítványaira, és adta nekik a Szentlelket, valamint közölte velük az ő békességét, csupán néhány csepp volt ahhoz a bőséges záporhoz képest, amely pünkösd napján adatott.” Spirit of Prophecy, 3. kötet, 243.

Az 1844. április 19-i csalódást követő második összejeövetelen Krisztus elvonta kezét az 1843-as tévedésről.

„Azok a hűséges, csalódottak, akik nem tudták megérteni, miért nem jött el az ő Uruk, nem maradtak sötétségben. Ismét Bibliájukhoz vezettettek, hogy kutassák a prófétai időszakokat. Az Úr keze levétetett a számokról, és a tévedés megmagyaráztott. Meglátták, hogy a prófétai időszakok 1844-ig terjedtek, és hogy ugyanaz a bizonyíték, amelyet annak kimutatására terjesztettek elő, hogy a prófétai időszakok 1843-ban zárultak le, azt bizonyította, hogy azok 1844-ben érnek véget.” Early Writings, 237.

A csalódás idején a második angyal „írással a kezében” szállt alá.

„Egy másik hatalmas angyal kapott megbízatást arra, hogy leszálljon a földre. Jézus egy írást helyezett a kezébe, és amikor a földre érkezett, így kiáltott: »Elesett, elesett Babilon.«” Early Writings, 247.

A vizsgálat folyamata, amely a második angyal érkezésével kezdődött, az exeteri táborgyűlésen zárult le, amikor a Szentlélek kitöltetett, és az üzenet árhullámként söpört végig. Ez a vizsgálati folyamat a keresztt után világosan azonosítható volt, amikor a Szentlélek pünkösdi kitöltetéséig terjedő időszakot ötven nap előzte meg; ez pedig viszont egy negyvennapos időszakból állt, amelyet egy tíznapos időszak követett, s ez pünkösdkor zárult le.

„Isten népének szüntelenül hozzá kell emelkednie imádságban. Miután a korai tanítványok tíz napot töltöttek könyörgésben, miután minden nézeteltérést félretettek, és egyesültek a szív mélyreható megvizsgálásában, a bűnök megvallásában és elhagyásában, valamint a szent közösségben való összeforrásban, akkor szállt rájuk a Szentlélek, és teljesedett be Krisztus ígérete. A Szentlélek csodálatos kitöltetése történt. Hirtelen hatalmas, sebesen zúgó szélhez hasonló hang támadt az égből, és betöltötte az egész házat, ahol ültek. „És ugyanazon a napon hozzájuk csatlakozott mintegy háromezer lélek.” Review and Herald, 1909. március 11.

A negyven nap alatt Krisztus jelen volt, tanította a tanítványokat, majd felemeltetett. Az ezt követő tíz nap a felkészülés időszaka volt a Szentlélek pünkösdi kiáradása előtt. A kereszttel követő negyven oktatási nap megfelel 1844. április 19-étől az exeteri tábori összejövetel 1844. augusztus 12-i kezdetéig terjedő időszaknak. A pünkösdt megelőző tíz nap 1844. augusztus 12-től 17-ig terjedő időszakot jelképezte, amikor a milleriták egyesültek a Samuel Snow által hozott Éjféli Kiáltás üzenete körül. Abban a tábori összejövetelben két csoport nyilvánult meg, és a gyűlés befejezésekor csak az egyik csoport részesült a pünkösdi kiáradásban. Azon időszakban, amelyet a negyven nap jelképezett, az egyik csoport elfogadta az oktatást, a másik csoport pedig elutasította azt. Amikor az Éjféli Kiáltás elhangzott, az egyik csoportnak volt olaja, a másiknak nem.

„Mialatt a vőlegény késett, mindnyájan elszunnyadtak és elaludtak.” A vőlegény késlekedése azt jelképezi, hogy elmúlt az az idő, amikor az Urat várták, bekövetkezett a csalódás, és úgy tűnt, mintha késedelem állt volna be. A bizonytalanságnak ebben az időszakában a felületesek és a félszívűek érdeklődése hamarosan ingadozni kezdett, és erőfeszítéseik meglazultak; azoknak azonban, akiknek hite a Biblia személyes ismeretén alapult, szikla volt a lábuk alatt, amelyet a csalódás hullámai nem moshattak el. „Mindnyájan elszunnyadtak és elaludtak”; az egyik csoport közönyben és hitének feladásában, a másik csoport pedig türelmesen várva, míg világosabb világosság adatik. A megpróbáltatás éjszakájában azonban úgy tűnt, hogy az utóbbiak is bizonyos mértékig elveszítik buzgalmukat és odaszenteseltségüket. A félszívűek és felületesek többé nem támaszkodhattak testvéreik hitére. Mindenkinél önmagáért kellett megállnia vagy elbuknia.” A nagy küzdelem, 395.

A pünkösdt megelőző tíz nap alatt, valamint az exeteri táborgyűlés időszakában Krisztus másodszor gyűjtötte össze népét, még mielőtt az a nép elvitte volna üzenetét a világnak. Amikor a harmadik angyal 1844. október 22-én leszállt, a kis nyáj ismét csalódást szenvedett és szétszóródott, de 1844. október 22-én megkezdődött az oktatás időszaka, amikor Krisztus

bevezette népét a Szentek Szentjébe. 1849-ben az Úr másodszor nyújtotta ki kezét, hogy ismét összegyűjtse azokat, akiket az 1844. április 19-i és október 22-i csalódásokból gyűjtött össze.

1844-ben az utasítás arra az üzenetre vonatkozott, amelyet a harmadik angyal a kezében tartott, amikor alászállt, ám a nagy csalódást követő „kétely és bizonytalanság időszakában” sokan eltévelyedtek. 1849-re megkezdődött a kicsiny, szétszórt nyáj összegyűjtésének munkája, de amit az a történet szemléltetett, az az 1863-as vereség volt, valamint a modern Izráel első Kádese. A százhuszonnégy ezer jövődöbeli győzelme és az ő munkájuk a második Kádesnél késedelmet szenvedett.

Amikor az Úr 2001. szeptember 11-én alászállt, egybegyűjtötte az Ő végidei népét, átadta nekik az Ő lelki eledelét, hogy egyék, Lelkét e népre lehelte, miközben elkezdte hinteni a késői esőt, és egyúttal megindított egy megpróbáltatási folyamatot is, amely 2020. július 18-ához vezetett, amikor az Ő végidei népe csalódottá vált és szétszórótt. Három és fél napig holtan feküdtek az utcán. Mind a három és fél nap, mind pedig a Krisztus idejében levő negyvennapos időszak a pusztát jelképezi. Ezt jelképezi az 1844. április 19-től 1844. augusztus 12-ig terjedő időszak is, valamint az 1844. október 22-től 1849-ig tartó időszak is.

2023 júliusától a vasárnaptörvényig, amely a pünkösdt megelőző tíz nap, az exeteri tábori összejövetel 1844. augusztus 12-től augusztus 17-ig tartó időszakával, valamint az 1849-től 1863-ig terjedő időszakokkal együtt, mind egymással összhangban állnak. Ezek Isten utolsó napi népének második összegyűjtésének időszakát jelképezik. A csalódástól a Szentlélek kitöltetéséig terjedő időszak két különálló szakaszra oszlik.

Dániel könyve tizenegyedik fejezetének negyvenedik verse rejtett történetében egyaránt megjelenik a hitehagyott protestantizmus vonala (a névleges egyház), a laodiceai Hetednap Adventizmus vonala (a névleges adventizmus), a katolicizmus vonala és az igaz protestantizmus vonala. E négy vonal az igaz protestantizmust szemlélteti, amint vitában áll a sárkány (Júdás), a fenevad (katolicizmus) és a hamis próféta (hitehagyott protestantizmus) hármasságával.

Ugyanezen rejtett történelem keretein belül a hitehagyott republikánizmus vonala is szemléltetésre kerül. E vonalon belül a Demokrata (a sárkány) és a Republikánus párt (a fenevad képmása) közötti küzdelem kerül bemutatásra. A Republikánus pártnak kell kezdeményeznie a fenevad képmásának megalkotását, és ezzel a fenevad (a pápaság) prófétai jellemzőit nyilvánítja ki. Isten Igéjében a pápaságnak, amely az északi király és egyben a fenevad is, Egyiptomot (a sárkányt) adják fizetségül a teljesített szolgálatokért, amiért Isten az ítélet eszközeként használta fel.

Embernek fia, Nabukodonozor, Babilon királya nagy szolgálatra fogta seregét Tírusz ellen: minden fej kopasszá lett, és minden váll lenyúztatott; mégsem volt sem neki, sem seregének bére Tíruszért, azért a szolgálatért, amelyet ellene teljesített. Ezért így szól az Úr Isten: Íme, Egyiptom földjét Nabukodonozornak, Babilon királyának adom; és elviszi annak sokaságát, és elragadja zsákmányát, és prédáját ejti; és ez lesz serege bére. Munkájáért, amellyel ellene szolgált, neki adtam Egyiptom földjét, mert értem munkálkodtak — ezt mondja az Úr Isten. Azon a napon sarjat fakasztok Izráel házának szarva számára, és neked szájnýtást adok közöttük; és megtudják, hogy én vagyok az Úr. Ezékiel 29:18–21.

Nabukodonozor, aki ebben az igeszakaszban az északi király, béréül Egyiptom földjét kapja; ezzel előképezve azt, hogy az utolsó napokban a pápaságnak adatik Egyiptom, amely a sárkány, amely a tíz király, az Egyesült Nemzetek Szervezete, akik megegyeznek abban, hogy hetedik királyságukat rövid időre a fenevadnak adják.

És a tíz szarv, amelyeket a fenevadon láttál, meggyűlöli a paráznát, pusztává és mezítelenné teszi őt, testét megeszi, és tűzzel emésztí meg. Mert Isten adta szívükbe, hogy véghezvigyék az ő akaratát, és egyetértésre jussanak, és országukat a fenevadnak adják, míg be nem teljesednek az Isten beszédei. Jelenések 17:16, 17.

Ez a prófétai fizetség Dániel könyve tizenegyedik fejezetének negyvenkettedik versében is megjelenik.

Kezét kiterjeszti az országokra is; és Egyiptom földje sem menekül meg. Dániel 11:42.

A pápaság a késői eső idején győzedelmeskedik a sárkány hatalma felett, mert e megfizetés azon a „napon” teljesedik be, amikor Isten „kihajtja Izráel házának szarvát”. Az eső az, amely kihajtja Isten Izráelét, és az a nap 2001. szeptember 11-én kezdődött, amely a keleti szél napja volt.

Jákóbból sarjadók meggyökereznek; Izráel virágzik és rügyezik, és betölti a világ színét gyümölcseivel. Vajon úgy verte-e őt, ahogyan verte azokat, akik őt verték? Vagy úgy ölettetett-e meg, amint megölettek azok, akiket ő ölt meg? Mértékkal pereltél vele, amikor kihajtott; visszatartotta kemény szelét a keleti szél napján. Ezért tisztíttatik meg Jákób hamissága; és ez lesz bűne elvételének teljes gyümölcse: amikor az oltár minden kövét olyanná teszi, mint a széjjelzúzott mészkövek, a szent berek és a bálványképek nem maradnak fenn. Ézsaiás 27:6–9.

Egyiptom akkor adatik a pápai fenevadnak, amikor a késői eső kiárad. A késői eső akkor kezdett hinteni, amikor a keleti szél, amely a harmadik jaj iszlámját jelképezi, 2001. szeptember 11-én „megállítatott”, vagyis visszatartatott. Ekkor kezdett a zápor mértékkal hullani (hinteni) Izraelre, amint az bimbózni kezdett. A vasárnaptörvénynél, amikor a harmadik jaj ismét eljön, a késői eső mérték nélkül árad ki. 2001. szeptember 11. és a hamarosan bekövetkező vasárnaptörvény között „Jákób hamissága” eltisztíttatik, és az „eltisztíttatik” jelentésű héber szó azt is jelenti: „engesztelés szereztetik érte”. A vasárnaptörvénynél a pápai fenevad megkapja Egyiptomot (a sárkányt), miközben az a tíz király paráznaságot követ el a pápasággal azáltal, hogy a fenevad világméretű képmását létrehozza.

A vasárnaptörvény előtt, a száznegyvennégyezer elpecsételésének idején, a hitehagyott republikánus szarv a hitehagyott protestáns szarvval együtt képet alkot a fenevadról; és abban a prófétai vonalban a Republikánus Párt felülkerekedik a Demokrata Párton, mert a Demokrata Párt sárkányi hatalom, a Republikánus Párt pedig az a hatalom, amely létrehozza a pápaság képmását.

A földi fenevad prófétai történetében azonosítva van a Demokrata Párt vége és a Republikánus Párt vége. E két párt alkotja a republikánusság szarvát, ugyanakkor egy belső küzdelmet azonosítanak, amely a földi fenevad teljes történelmén végighúzódik. Ez a szarv (republikánus) magában foglalja a földi fenevad két szarvának belső mikrokozmoszát.

A médek és perzsák királyságának bizonyágtételében az utolsó szarv emelkedett magasabbra; és az amerikai történelemben előbb a Demokrata Párt kezdődött, de a végén a Republikánus Párt emelkedik magasabbra, és felülkerekedik a demokratákon. A késői eső történetében, amely 2001. szeptember 11-én kezdődött, a globalista, a sárkány által ihletett demokraták feljöttek a Jelenések könyve tizenegyedik fejezetének mélységéből, és a 2020-as választás elcsalásával megölték a republikánusokat. Trump (és a republikánusok) elleni háborújuk akkor kezdődött, amikor 2015-ben bejelentette jelöltségét, és attól a ponttól kezdve csak fokozódott.

Amikor a demokraták 2020-ban ellopták a választást, ezt követően bevezették a Pelosi-pereket; ám amikor Trump 2022-ben bejelentette harmadik kampányát, félelem szállta meg a demokratákat, és haragjuk csak még inkább fellángolt; ezért nagy dühvel támadtak Trumpra és támogatóira, mert tudták, hogy idejük rövid. Ünnepezték halálát, de amikor talpra állt, nagy félelem szállta meg őket.

És amikor bevégezik bizonyágtételüket, a mélységből feljövő fenevad hadat indít ellenük, legyőzi őket, és megöli őket. És holttesteik a nagy város utcáján hevernek, amelyet lélek szerint Szodomának és Egyiptomnak neveznek, ahol a mi Urunkat is megfeszítették. És a népekből, nemzetségekből, nyelvekből és nemzetekből valók látják az ő holttesteiket három és fél napig, és nem engedik, hogy holttesteiket sírba tegyék. És a föld lakosai örvendeznek rajtuk, vigadnak, és ajándékokat küldenek egymásnak, mert ez a két próféta gyötörte a föld lakosait. És három és fél nap múlva az Istentől való élet Lelke bement beléjük, és lábukra álltak; és nagy félelem szállta meg azokat, akik látták őket. Jelenések 11:7–11.

A Demokrata Párt végét azonosító időszak Biden 2021-es beiktatásától Trump 2025-ös beiktatásáig tart. Ez az időszak a Pelosi-perekkel kezdődött, amelyek tisztán alkotmányellenesek voltak, és teljes mértékben politikai természetűek. Ez a történet, amely az 1989-ben beköszöntött vég idejétől számított hatodik elnök halálától a hét közül való nyolcadik elnökig terjed, politikai perekkel (a Pelosi-perekkel) kezdődött, és a Demokrata Párt halálával, valamint a Pelosi-perek második sorozatával végződik, amint a politikai célpontok megfordulnak.

A történelem szemléltetése a Jelenések könyve tizenegyedik fejezetében található, amely első beteljesedését a francia forradalomban nyerte el. A francia forradalom a guillotine-típusú politikai hadviselés klasszikus történelmi példája, amelynek ismertetőjegye, hogy az egyik uralkodó párt megöli a másikat, majd ugyanez az uralkodó hatalom maga is megdöntetik és üldöztetés alá kerül.

A Biden beiktatásától és a Pelosi-perek időszakától Trump második beiktatásáig és a Pelosi-perek megfordításáig tartó időszak a Demokrata Párt végét jelöli, és azt is azonosítja, amikor Trump megismétli egy olyan végrehajtási rendeletcsomag bevezetését, amelynek előképét az Alien and Sedition Acts adta. E végrehajtási rendeletek bevezetése fogja megkezdeni a második Pelosi-pereket, és azonosítani fogja annak az időszaknak a kezdetét, amikor a fenevad képmása komolyan formálódni kezd. Ez az időszak a vasárnaptörvény kikényszerítésénél ér véget; tehát az időszak az Alien and Sedition Acts-szel párhuzamba állítható végrehajtási rendeletekkel kezdődik, és a vasárnaptörvénnyel ér véget. Ott ér véget a Republikánus Párt.

Mindkét időszak, amely előbb a Demokrata Párt, majd a Republikánus Párt lezárulását jelképezi, prófétailag összekapcsolódik, és az 1776-tól 1798-ig terjedő huszonkét éves időszak képviseli

őket. Ennek az időszaknak három útjelzője van: a Függetlenségi Nyilatkozat 1776-ban, tizenhárom évvel később az Alkotmány, majd az 1798-as Idegenrendészeti és Lázítási Törvények. E három útjelző beteljesedésre talál a Demokrata és a Republikánus Párt vonalában, jóllehet a második és harmadik útjelző alkalmazása mindkét vonalban eltérő ponton történik.

A következő cikkben megmagyarázzuk ezeket a jelzőpontokat és azok beteljesedéseit.

„Csupán két tábor van: Sátán munkálkodik fondor, megtévesztő hatalmával, és erős tévelygések által törbe ejt mindazokat, akik nem maradnak meg az igazságban, akik elfordították fülüket az igazságtól, és mesékhez fordultak. Maga Sátán sem maradt meg az igazságban; ő a törvénytelenység titka. Ravaszsága által lélekromboló tévedéseinek az igazság látszatát adja. Ebben rejlik megtévesztő erejük. Azért van az, hogy mivel az igazság hamisítványai, a spiritizmus, a teozófia és a hozzájuk hasonló csalások oly nagy hatalmat nyernek az emberek értelme felett. Ebben mutatkozik meg Sátán mesteri munkálkodása. Úgy tesz, mintha az emberiség Megváltója, az emberi nem jótévője volna, és így annál könnyebben csábítja áldozatait a pusztulásba.”

„Isten Igéje arra int bennünket, hogy a lankadatlan éberség a biztonság ára. Csak az igazság és az igazságosság egyenes ösvényén menekülhetünk meg a kísértő hatalmától. A világ azonban törbe esett. Sátán ügyessége abban nyilvánul meg, hogy megszámlálhatatlan terveket és módszereket eszel ki céljai megvalósítására. A színlelés nála kifinomult művészetté vált, és a világosság angyalának álcájában munkálkodik. Egyedül Isten szeme ismeri fel fondorlatait, amelyekkel hamis és romlást hozó alapelvekkel igyekszik megfertőzni a világot, olyanokkal, amelyek külső megjelenésükben a valódi jóság látszatát hordozzák. Azon munkálkodik, hogy korlátozza a vallásszabadságot, és a vallásos világba a szolgaság egy sajátos formáját hozza be. A szervezetek és intézmények, ha Isten hatalma nem őrzi meg őket, Sátán irányítása alatt fognak működni, hogy embereket emberek uralma alá hajtssanak; és a csalárdság és álnokság az igazság iránti buzgóság, valamint Isten országa előmozdításának látszatát fogja ölteni. Mindaz, ami gyakorlatunkban nem oly nyílt, mint a nappal, a gonoszság fejedelmének módszereihez tartozik. Módszereit még a hetednapos adventisták között is gyakorolják, akik azt állítják, hogy fejlett igazsággal rendelkeznek.”

„Ha az emberek ellenállnak azoknak az intéseknek, amelyeket az Úr küld nekik, még a gonosz gyakorlatok vezetőivé is lesznek; az ilyen emberek maguknak tulajdonítják Isten előjogait — vakmerően megteszik azt, amit maga Isten sem tesz meg, amikor az emberek elméjét igyekszik irányítani. Saját módszereiket és terveiket vezetik be, és Istenről alkotott téves felfogásaik által meggyengítik mások hitét az igazságban, valamint hamis elveket hoznak be, amelyek kovászként hatva megfertőzik és megrontják intézményeinket és gyülekezeteinket. Bármi, ami csökkenti az ember igazságosságáról, méltányosságról és pártatlan ítéletről alkotott fogalmát, bármely eszköz vagy előírás, amely Isten emberi eszközeit emberi elmék uralma alá veti, megrontja az Istenbe vetett hitüket; elválasztja a lelket Istentől, mert elvezet a szigorú feddhetetlenség és igazságosság ösvényéről.

„Isten nem fog jóváhagyni semmiféle olyan elgondolást, amely által az ember a legcsekélyebb mértékben is uralkodik vagy elnyomja embertársát. A bukott ember egyetlen reménysége az, hogy Jézusra tekintsen, és őt mint az egyetlen Üdvözítőt fogadja el. Mihelyt az ember

vasfegyelmet kezd alkotni más emberek számára, mihelyt embereket a saját gondolatai szerint kezd igába fogni és hajtani, megszégyeníti Istent, és veszélybe sodorja a saját lelkét, valamint testvérei lelkét. A bűnös ember csak Istenben találhat reménységet és igazságosságot; és egyetlen ember sem igaz tovább, mint ameddig hisz Istenben, és fenntartja vele az élő kapcsolatot. A mező virágának gyökérrel kell a földben lennie; szüksége van levegőre, harmatra, záporra és napsütésre. Csak akkor virágzik, ha ezeket az előnyöket megkapja, és mindez Istentől van. Így van ez az emberrel is. Istentől kapjuk azt, ami a lélek életét szolgálja. Figyelmeztetést kaptunk, hogy ne bízzunk emberben, és ne tegyük testté a karunkat. Átok hangzik el mindazokra, akik ezt teszik.” The 1888 Materials, 1432–1434.